

อย่างลึกที่จะแสดงความคิดเห็น และถ้าเรื่องที่สนทนานั้นมีความน่าสนใจก็ควรเปลี่ยนหัวข้อสนทนาเสียบ้าง

การเปลี่ยนหัวข้อสนทนา

เมื่อเรื่องเดิมไม่เป็นที่น่าสนใจ ควรหาเรื่องใหม่น่าพูด โดยอาจบางสิ่งบางอย่าง จากเรื่องเดิมหันยกขึ้นมาแสดงความคิดเห็นหรือเปลี่ยนเรื่องทันทีด้วยปฏิภាសาไปสู่จุดใหม่ให้เหมาะสม

การจบการสนทนา มีหลักดังนี้

1. ควรให้คู่สนทนารู้สึกว่าซึ้งสนทนา กับเราไม่พ่อ ดีกว่าจะให้รู้สึกว่าสนทนา กับเรา มากเกินไปแล้ว

2. ควรให้คู่สนทนารู้สึก ว่าเรายังต้องการจะคุยกับเขาอีก ศิลปะการสนทนา มีหลายข้อดังนี้

1. แสดงท่าที่สนใจในเรื่องที่กำลังสนทนา

2. แสดงความเป็นมิตร

3. แสดงความมีชีวิตชีวาน้ำใจ ตามท่าทางที่สดชื่น

4. รู้จักสอดคำถามในโอกาสที่เหมาะสมเพื่อให้การสนทนาอกรสชาติไม่น่าเบื่อหน่าย

5. ไม่พูดถึงจุดอ่อน หรือเป็นด้อยของคู่สนทนา ซึ่งถือว่าเป็นการทำลายน้ำใจซึ่งกัน และกันอย่างยิ่ง จึงจำเป็นต้องหลีกเลี่ยงในขณะสนทนา

6. การออกเสียงถ้อยคำ ได้ชัดเจนและถูกต้องเพื่อแสดงถึงความเป็นผู้มีวัฒนธรรมในการใช้ภาษาไทย

7. ผู้ร่วมสนทนาทุกคนต้องมีความอดทนในการสนทนา จึงจะทำให้การสนทนา เป็นสิ่งดีๆ ไม่ครีดิค

**ในความรู้เรื่อง ประวัติและความเป็นมาของว่าว
ประกอบแผนการเรียนรู้ที่ ๓ เรื่องภาษาพาสนุก
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ ๑ ภาคเรียนที่ ๒ ปีการศึกษา ๒๕๔๘**

คำว่า “ว่าว” ในภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ (Kite) มีความหมายว่าเป็นเครื่องเล่นรูปต่าง ๆ ไม่ไม้เบา ๆ เป็นโครงแล้วปิดด้วยกระดาษหรือผ้าบาง ๆ ปล่อยให้ลอยขึ้นในอากาศโดยมีเชือกหรือป้านยึดไว้ “ว่าว” เป็นสิ่งประดิษฐ์ที่มุขย์ทำขึ้นมาเป็นการละเล่นเพื่อความบันเทิงและเพื่อประโยชน์อย่างอื่นมาเป็นเวลานับพันปีแล้ว โดยไม่ทราบคำเนิດที่แน่ชัดว่าว่าวเกิดขึ้นที่ชาติใดก่อนเป็นครั้งแรก แต่ที่นิยมเล่นกันมาก คือ ชนชาติในทวีปเอเชียทั้งนี้ เพราะลักษณะอากาศในภูมิภาคนี้อำนวยต่อการเล่นว่าวด้วยมีท้องฟ้าแจ่มใส มีสายลมพัด สามารถส่งว่าวให้ขึ้นไปลอยในอากาศได้เสมอ

ประวัติความเป็นมาการละเล่นว่าวในไทย

ว่าวในประเทศไทยนั้นเริ่มนี้ขึ้นในสมัยสุโขทัย(พ.ศ.1781-1981)จนเกิดดำเนินความรักระหว่างพระร่วงหรือพ่อขุนศรีอินทราทิตย์ซึ่งโปรดการเล่นว่าวามาก วันหนึ่งพระองค์ทรงเล่นว่าวในวัง สายป่านขาดลอยไปตกที่หลังคาน้ำบ้านพระยาอื้อ พระองค์เสียดายว่าวามาก เมื่อถึงเวลากลางคืนจึงปีกลมดัวเป็นคนสามัญชน ปีนออกจากวังไปเก็บว่าวที่บ้านพระยาอื้อ เมื่อปีนี้ไปก็ได้พบกับพระยาอื้อ มีลูกสาวสวยทำให้พระองค์เกิดความรักกับลูกสาวพระยาอื้อ

ต่อมาในสมัยกรุงศรีอยุธยา (พ.ศ.1893-2310) การเล่นว่าวได้รับความนิยมมาก ตั้งแต่พระมหากรุณาธิรัชร์เรื่อยมาจนถึงสามัญชน ในสมัยสมเด็จพระเทพราชาได้ใช้ว่าวในการลงกรณ์ คือ ใช้ว่าวด้วยกระเบนคลออยขึ้นไปแล้วจุดไฟสายป่าน ทำให้ฝ่ายข้าศึกถูกกระเบิด เสียหาย และการแข่งขันว่าว茱萸และปักเป้าได้เกิดขึ้นในสมัยนี้ด้วย พระมหากรุณาธิรัชร์จะทรงว่าว茱萸 ถ้าใครเล่นว่าวปักเป้าเข้ามาในเขตของพระองค์ก็จะถูกควาลงมา และการพนันเรื่องว่าวก็เริ่มนี้ขึ้นแต่บัดนั้น

สมัยรัตนโกสินทร์ การเล่นว่าวยังเป็นที่นิยมกันมาก โดยในสมัยรัชกาลที่ ๔ (พ.ศ.2394-2111) พระองค์ทรงมีพระบรมราชานุญาตให้ประชาชนเล่นว่าวได้ที่ท้องสนามหลวง ต่อมารัชกาลที่ ๕ พ.ศ.๒๔๔๙ ได้มีการจัดการแข่งขันว่าว茱萸-ปักเป้าซึ่งถูกหงทองคำพระราชทานที่พระราชวังคุณศิริ การแข่งขันนี้มีขึ้นเป็นประจำทุกปีจนสิ้นรัชสมัยของพระองค์ ต่อมาในช่วงปีสุดท้ายในรัชการที่ ๖ (พ.ศ. ๒๔๕๓-๒๔๖๘) พระองค์ได้ทรงพื้นฟูกีฬาว่าวมาอีกครั้งหนึ่ง

หลังจากสิ่งคราโอลกครั้งที่ 2 จึงได้มีการจัดແ geg ขันกีพ้าว่าระหว่างว่าจุพากับปักเป้าประจำปีชื่นมาอีก แต่ก็มีอันต้องว่างเว้นไปอีก เนื่องจากรัฐบาลไม่ส่งเสริม และว่าเป็นสิ่งที่สร้างปัญหากับระบบการจ่ายไฟฟ้า เพราะว่าระหว่างไปติดสายไฟ และเคยมีคนถูกไฟดูดตายก็มีมาก จึงทำให้การเล่นว่าจะเสื่อมความนิยมลงไป และคนที่มีภูมิปัญญาด้านนี้เริ่มน้อยลง เด็กรุ่นใหม่ที่เล่นและทำว่าจะเองก็เริ่นที่จะไม่มีให้พบเห็น

บุคคลเล่นว่าวของไทย

มักจะมีชื่นในระหว่างเดือนกุมภาพันธ์ ถึงเดือนเมษายนของทุก ๆ ปี เพราะจะมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ หรือลมตะเกาพัดมาจากอ่าวไทย กล่าวกันว่าการเล่นว่าวมีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย ไม่ต่างกว่า 3,000 ปีมาแล้ว ในระหว่างการปักกรองของราชวงศ์ชั้น ทหารจิ้นทำว่าโดยใช้ท่อนไม้ไผ่ผูกติดไว้แล้วปล่อยให้ล้ออยู่เหนือหัวข้าศึก เมื่อลมผ่านเข้าไปในท่อสีทำให้เกิดเสียงหวีด น่ากลัว ทำให้ข้าศึกตื่นตระหนกและวิงหนีเอ้าตัวรอด

“ว่าว” สามารถทำขึ้นเองได้ง่าย ๆ จากไม้ไผ่และกระดาษสา นิยมเล่นทุกเพศทุกวัย วิธีการเล่นก็ง่าย เพียงให้ว่าวชื่นไปปักป้ายอยู่บนห้องฟ้าก็เพียงพอ ส่วนการเล่นว่าวเพื่อแข่งขัน นิยมใช้ว่าวจุพาและว่าวปักเป้า คู่ปรับตลอดกาลของการต่อสู้กลางเวหาของคนไทย เป็นว่าวที่มีชื่อเสียงที่สุดของชาติไทยอาจเรียกได้ว่าเป็นว่าวประจำชาติไทยเลยก็ได้ มีลักษณะโคลเด่น ต่างจากชาติอื่น ๆ อุ่นหันให้ชัด ทึ่งรูปร่างและการเคลื่อนไหวในอากาศ

“ว่าวจุพา” มีขนาดโดยกว่าปักเป้า บางตัวยาวถึง 2 เมตร มีลักษณะดาวห้าแฉกไม่มีหางผูกคอชูงที่อกทำให้ถ่ายไปมาได้ มีอายุธคือ จำปา เป็นไม้เหลาโถงประดับดินสายปาน ต่อจากชุดลงมาสำหรับเก็บว่าวปักเป้า

“ว่าวปักเป้า” มีลักษณะเป็นรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ผูกคอชูงที่อก และมีหางยาวไว้ถ่วงน้ำหนักที่มุนด้านล่างของตัวว่าว มีอายุธคือ เที่ยง เป็นห่วงปานติดให้คอชูงลงมา เอาไว้คล้องตัวว่าวจุพา สำหรับการทำว่าวจุพาและว่าวปักเป้านั้น ต้องอาศัยมือที่ปราณีต มักนิยมใช้ไม้ไผ่สักเท่านั้นในการทำโครงว่าว การคัดเลือกไม้ การคัดและเหลาไม้ การผูกว่าว แต่ละคนจะมีเคล็ดลับแตกต่างกันไป

ว่าวไทยมีการเล่นในทุก ๆ ภาค จะแตกต่างกันบ้างในลักษณะของว่าว กีพาเล่นว่าวนอกจากผู้เล่นจะสนุกสนาน ผู้ชนก็ยังได้รับความเพลิดเพลินและตื่นตาตื่นใจ เพราะนี่คืออีกหนึ่งแห่งความภาคภูมิใจแห่งภูมิปัญญาของคนไทย ที่เราคนไทยควรช่วยกันรักษาสืบไป

ประเภทและชนิดของว่า

ในประเทศไทยมีการแบ่งประเภทว่าวเป็น 2 ประเภท ใหญ่ๆ คือ

1) ว่าวแพง ได้แก่ว่าวที่ไม่มีความหนา มีแต่ส่วนกว้างและส่วนยาว เช่น ว่าวปักเป้า ว่าวจุพา ว่าวอี้สุน ว่าวแซงแซง ว่าวดุยดุย หรือว่าวรูปสัตว์ต่าง เช่น ว่าวง ว่าวผีเสื้อ เป็นต้น

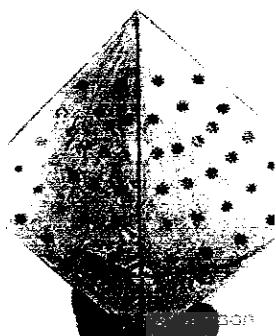
2) ว่าวภาพ ได้แก่ว่าวที่ประดิษฐ์ขึ้นในลักษณะพิเศษ เป็นรูปร่าง มีความ กว้าง ความยาว และความหนา แบ่งออกเป็นประเภทย่อยๆ ได้ 3 ประเภท คือ

- ว่าวประเภทสวยงาม
- ว่าวประเภทความคิด
- ว่าวประเภทงบขัน

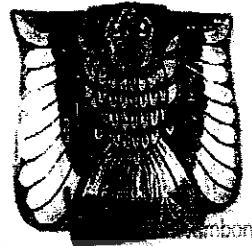

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

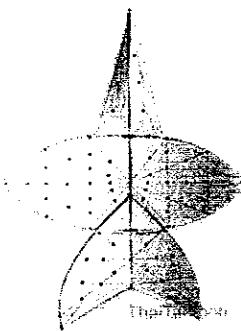
ตัวอย่างว่าวที่นิยมเล่นในประเทศไทย

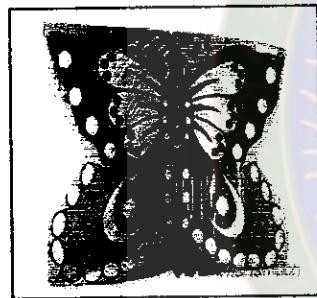
ว่าวปีกเป้า

ว่าวนกสูกใหญ่

ว่าวจูพา

ว่าวผีเสื้อ

ว่าวภาพรถศักดิ์ศักดิ์

ว่าวปลาเงิน ปลาทอง

ว่าวอินทรีใหญ่

ว่าว

ว่าว

ใบความรู้เรื่อง ลม

ประกอบแผนการเรียนรู้ที่ 3

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่องภาษาพาสนุก

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

สภาพพื้นผิวโลกแต่ละแห่งแตกต่างกัน ทำให้ความสามารถในการอุซับรังสีจากดวงอาทิตย์แต่ละพื้นที่ไม่เท่ากัน ปริมาณป่าทึบจะคุ้ครองสีได้ดีที่สุด รองลงมาคือพื้นดินและพื้นน้ำตามลำดับ เป็นผลให้อากาศที่อยู่เหนือพื้นที่ดังกล่าวมีอุณหภูมิและความกดดันต่างกัน และเกิดการเคลื่อนที่ของอากาศ

การเกิดลม

อากาศเมื่อได้รับความร้อนจะขยายตัวและหากบริเวณนั้นมีความกดดันอากาศต่ำ อากาศจะลดตัวลงสูงขึ้น บริเวณที่มีอากาศเย็นกว่ามีความกดอากาศสูงกว่าจะเคลื่อนที่เข้ามายังที่อากาศร้อน ทำให้เกิด “ลม”

ชนิดของลม

1. ลมประจำภูมิภาคต่างๆ ของโลก เช่น ลมที่พัดในเชิงโลกได้พัดจากทิศตะวันออกเฉียงใต้ไปยังตะวันตกเฉียงเหนือ เรียกว่า “ลมค้า”

2. ลมประจำฤดู ได้แก่ ลมที่พัดเป็นประจำตามฤดูกาล ในประเทศไทยมีลมมรสุม ตะวันตกเฉียงใต้ และลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหลือ

1) ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ เป็นลมที่พัดปกตุณประเทศไทยระหว่างกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม โดยมีแหล่งกำเนิดบริเวณความกดอากาศสูงในเชิงโลกได้ในแถบมหาสมุทรอินเดียมาสู่ประเทศไทย ทำให้มีเมฆมาก ฝนตกชุกทั่วไป

2) ลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ เป็นลมที่พัดปกตุณประเทศไทยระหว่างเดือนตุลาคมถึงกุมภาพันธ์ มีแหล่งกำเนิดจากบริเวณความกดอากาศสูงในเชิงโลกเหนือแทนประเทศไทย เส้นทางลมได้เดินทางจากจีน จีนพัดเอามวลอากาศเย็นและแห้งเข้าไปปกตุณประเทศไทย ทำให้ห้องฟ้าโปร่งอากาศหนาวเย็นและแห้งแล้งทั่วไป โดยเฉพาะภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ส่วนภาคใต้จะมีฝนตกชุก โดยเฉพาะภาคใต้ฝั่งตะวันออก เนื่องจากมรสุมนี้มีความชุนชื้นจากอ่าวไทยเข้ามาปกตุณ

3) ลมประจำถิ่น ได้แก่ลมที่เกิดเฉพาะแห่ง ในฤดูร้อนกลางเดือนกุมภาพันธ์ จนถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งของประเทศไทยมีอากาศร้อนจัด เมื่อมีอากาศเย็นจากประเทศจีนพัดลงมาปะทะทำให้เกิดพายุ เรียกว่า พาบฤดูร้อน มีกำลังลมแรงเรียกว่าพายุดีเปรสชันทำความเสียหายแก่อาคารบ้านเรือน และต้นไม้หักโค่น

3. ลมประจำเวลา คือลมที่เกิดในช่วงเวลาที่ต่างกัน เช่น ในเวลากลางคืน อากาศเหนือพื้นดินเย็นกว่าอากาศเหนือพื้นน้ำ เมื่อจากพื้นดินด้วยความร้อนได้เร็วกว่า อากาศจึงเคลื่อนที่ออกจากฟื้งออกสู่ทะเล เรียกว่า ลม nok ในส่วนเวลากลางวันอากาศบนพื้นดินร้อนกว่า อากาศพื้นน้ำ เมื่อจากพื้นดินดูดความร้อนมากกว่าพื้นน้ำ อากาศจึงเคลื่อนที่จากพื้นน้ำเข้าสู่ฝั่งเรือเรียงร้าว ลมทะเล

4. พาบหมุนเขตว่อน หรือไซโคลน หรือ ได้ผุน เกิดเหนือมหาสมุทรในเขตว่อน มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 100 กิโลเมตรขึ้นไป เกิดพร้อมกับลมที่พัดรุนแรงมาก โดยพัดเวียนเป็นวงกว้างเริ่มน้ำพิกาในซีกโลกหนึ่ง ส่วนทางซีกโลกได้พัดเวียนตามเริ่มน้ำพิกาเข้าสู่ศูนย์กลางพาบ มีความเร็วตั้งแต่ 118 กิโลเมตรต่อชั่วโมง (64 นอต) ขึ้นไป ความกดอากาศโดยทั่วไปต่ำกว่า 1,000 มิลลิบาร์ บางครั้งฝนตก พาบจะนอง

+++++

เพลง “ว่าว”

ว่าวที่เราชอบเล่น	เนื้อผืนน้องเคยเล่นว่าว
วัวน้อยที่ลอยสู่ดาว	วัวน้อยที่ลอยสู่ดาว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**แผนการเรียนรู้ที่ 4 หน่วยการเรียนรู้เรื่องสรรศ์สร้างงานเขียน
ช่วงชั้นที่ 3 ปีที่ 1 จำนวน 5 ชั่วโมง**

แผนฯที่/ เนื้อหา	สาระภาษาไทย	สาระสังคมฯ	สาระวิทยา ศาสตร์	สาระศิลปะ
สรรศ์สร้าง งานเขียน	สาระที่ 1 การอ่าน -อ่านในใจ -การจับใจความ และ การตอบคำถาน การ สรุปเรื่อง สาระที่ 2 การเขียน -การเขียนบรรยาย ภาพ สาระที่ 3 การพิ่ง การ คูและ การพูด -การพูดเล่าเรื่อง	สาระที่ 2 หน้าที่ พลเมือง วัฒน ธรรมและการ ดำเนินชีวิตใน สังคม -การปฏิบัติดุ ตามบรรทัดฐาน ประเพณี วัฒน ธรรมและการ ยอมรับวัฒน ธรรม	สาระที่ 1 สิ่งมี ชีวิตกับกระบวนการ การดำรงชีวิต -กระบวนการ ทางวิทยาศาสตร์	สาระที่ 1 หัศน ศิลป์ -การวาดภาพ ประเพณีในท้อง ถิ่น

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการเรียนรู้ที่ 4

Theme : สืบสานวัฒนธรรม
 ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
 วันที่ 11 มกราคม 2549
 สถานโดย นางสาวสิรินาฏ กาลโกลัน สาระภาษาไทย
 นางสาวน้ำหวาน สร้างนกอก สาระวิทยาศาสตร์
 นายพฤหัส เสน่ห์ไชย สาระศิลปะ
 นายพนน ขอนจันทร์ สาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สาระสำคัญ

ประเพณี วัฒนธรรม ตลอดจนการดำเนินชีวิตของผู้คนในชุมชนที่ผู้เรียนอาศัยอยู่ เป็นเรื่องใกล้ตัวที่นักเรียนควรให้ความสนใจและเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น แล้วนำมาประยุกต์ใช้กับการเปลี่ยนแปลงในปัจจุบัน เป็นการสืบสานให้ดำรงอยู่กับชุมชน นักเรียนสามารถแสดงออกถึงความภาคภูมิใจได้หลายวิธี เช่น การพูด การวาดภาพ การประพูดติดตามประเพณี ได้อย่างถูกต้อง

จุดประสงค์การเรียนรู้นำทาง

1. ระบุวัฒนธรรมและประเพณีในหมู่บ้านของคนได้
2. อภิปราย เกรียงเทียนวัฒนธรรมและประเพณีในสมัยก่อนและปัจจุบันได้
11. เห็นคุณค่าและชื่นชมต่อวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นได้
12. สามารถเรียนรู้ข้อมูลด้านการพูดเตือนเรื่องได้
13. สามารถเล่าเรื่องได้ด้วยความภาคภูมิใจและมีนารยาทในการพูด
14. ปฏิบัติตามประเพณีและวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม
15. อภิปรายและวัดภำพระบายสีตามความคิดของผู้เรียนได้

สาระการเรียนรู้

สาระภาษาไทย

-การอภิปราย พูดเล่าเรื่อง

สาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- การปฏิบัติตามบรรทัดฐาน ประเพณี และวัฒนธรรม

สาระศิลปะ

- การเขียนภาพ

สาระวิทยาศาสตร์

- กระบวนการทางวิทยาศาสตร์

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูให้นักเรียนคุ้widicทัศน์เกี่ยวกับประเพณีงานบุญกู้ของอำเภอเมืองน้อยที่จัดขึ้นเป็นประจำทุกปี นักเรียนร่วมกันอภิปรายกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นพร้อมแสดงความคิดเห็นว่า นักเรียนมีความรู้สึกอย่างไร ต่อประเพณีนี้ พร้อมแจ้งทุกประสังค์การเรียนรู้

2. นักเรียนและครูอภิปรายเกี่ยวกับประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่นแล้วให้นักเรียนในแต่ละหมู่บ้านร่วมกันอภิปรายโดยครุภัณฑ์นักเรียนพร้อมกับทำลงในใบงานที่กำหนดให้

- ในหมู่บ้านนักเรียนมีประเพณีวัฒนธรรมอะไรบ้าง
- มีประเพณีใดบ้างที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

3. นักเรียนแต่ละหมู่บ้านร่วมกันคิดวิเคราะห์ถึงประเพณีวัฒนธรรมที่สืบทอดมาจนถึงปัจจุบันและประเพณีใดที่ไม่ได้สถานต่อ (ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่น) แล้วนำมายกตัวอย่างหมู่บ้านละ 1 ประเพณี วิเคราะห์หาสาเหตุเมื่องต้นว่าเกิดอะไรขึ้น ในฐานะที่นักเรียนเป็นเยาวชน มีแนวคิดอย่างไรต่อประเพณีวัฒนธรรมดังกล่าว และผลที่เกิดขึ้นมีผลดีและผลเสียอย่างไร (ทำลงในใบงาน) โดยให้นักเรียนเป็นแผนภาพ

ชื่อประเพณี / วัฒนธรรม.....

4. ครูแยกใบความรู้เรื่องหลักการพูดเล่าเรื่องให้นักเรียนศึกษาครุอธิบายประกอบ จากนั้นครูให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดตามใบงานและเรียนการพูดเล่าเรื่องประเพณีวัฒนธรรม ในหมู่บ้านของตนเอง ครูแจกเกณฑ์การประเมินการพูดเล่าเรื่องให้นักเรียนทราบ

5. ตัวแทนแต่ละหมู่บ้านออกมานำเสนอการพูดเล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง ครูประเมินการพูดของนักเรียนตามเกณฑ์ที่แจ้งให้ทราบ

6. ครูเพิ่มเติมรายละเอียดของงานประเพณีสำคัญของอำเภอเปือยน้อยคือประเพณีงานบุญกุ้ง พร้อมให้นักเรียนร่วมวัดที่ศูนย์การจัดงานบุญกุ้งอีกริ้งหนึ่ง
7. ให้นักเรียนนวดภาพเกี่ยวกับประเพณีในท้องถิ่นตามจินตนาการใส่ในสมุดวาดเขียน
8. เมื่อนักเรียนนวดภาพเสร็จแล้วให้เขียนบรรยายเล่าเหตุการณ์ประเพณีนั้น ๆ พร้อมกับวิธีการปฏิบัติตามประเพณีวัฒนธรรม
9. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปถึงความสำคัญเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

1. วิธีทัศน์ประเพณีบุญกุ้ง
2. ใบความรู้
3. แบบประเมินการพูด
4. หนังสือพัฒนาการทางสังคม ภูมิปัญญาท้องถิ่น จังหวัดขอนแก่น ประเพณี,

วิธีชีวิต

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจใบงาน,ผลงาน
2. ประเมินจากการพูด
3. ตอบคำถาม
4. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม
5. ความสนใจ / ความกระตือรือร้น

กิจกรรมเสนอแนะ

.....
มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
 ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย
NAJADHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

บันทึกหลังสอนการใช้แผนการเรียนรู้แบบบูรณาการ
ผลการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ครุผู้สอน

()

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ในความรู้เรื่อง การพูดเล่าเรื่อง

ประกอบแผนการเรียนรู้ที่ 4

ขั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่องสรรสิริร่วมงานแข่งขัน

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

การพูดเล่าเรื่อง

การเล่าเรื่อง เป็นพฤติกรรมอย่างหนึ่งของคนในสังคม เพราะสังคมของไทยทั่วไปเมื่อได้รู้ได้เห็นสิ่งใดก็มักจะบอกเล่าหรือถ่ายทอดสิ่งนั้นให้ผู้อื่นได้รับรู้

การเล่าประสบการณ์

การเล่าประสบการณ์ หมายถึง การเล่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นกับตัวผู้เล่า หรือเหตุการณ์ที่ผู้เล่าได้มีโอกาสหör อพนเห็นจากชีวิตประจำวัน จากการอ่าน ฯลฯ เหตุการณ์เหล่านี้อาจเป็นไปได้ทั้งที่น่าดื่นเดิน น่าอินดี น่าขำ แต่ขอสำคัญคือจะต้องเป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และประทับใจผู้เล่ามากพอที่จะถ่ายทอดให้ผู้อื่นฟังได้

วิธีการเล่าประสบการณ์ มีขั้นตอนดังนี้

1. เตรียมเนื้อเรื่อง แม้ว่าการเล่าประสบการณ์จะเป็นการเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นกีตาน แต่การถ่ายทอดให้ผู้อื่นได้ทราบก็ควรมีลำดับเหตุการณ์ หรือมีข้อที่ชวนพังติดตาม ตลอดจนแบ่งคิดไว้ด้วย นิวิธีการเตรียมเนื้อเรื่องดังนี้

- 1.1 เลือกเหตุการณ์ที่ประทับใจผู้เล่ามากที่สุดเพียงเหตุการณ์เดียว
- 1.2 เรียงลำดับเหตุการณ์ตามเวลาที่เกิดโดยเริ่มจากเหตุการณ์แรกไปสู่ตอนประทับใจและสรุปทิ้งท้ายเพื่อฝ่ากความประทับใจไว้แก่ผู้ฟัง
- 1.3 เตรียมการใช้ภาษาให้สอดคล้องกับเรื่องที่จะเล่าใช้ภาษาง่าย ๆ ไม่ใช่ศัพท์
- 1.4 พิจารณาเรื่องให้เหมาะสมกับเวลา
- 1.5 เมื่อเตรียมเรื่องเรียบร้อยแล้ว ต้องมีการซักซ้อมการเล่าหลาย ๆ เที่ยวเพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ตนเอง

2. วิธีเล่า ที่จะทำให้ผู้ฟังเกิดความประทับใจ มีดังนี้

- 2.1 เดินเข้าสู่เวทีอย่างสง่า俐้ย ด้วยความมั่นใจเมื่อถึงเวลาแล้วให้สร้างความสัมพันธภาพทางใบหน้ากับผู้ฟังด้วยรอยยิ้ม (เล็กน้อย)
- 2.2 กล่าวคำปฏิเสธการกับผู้ฟัง (กราบเรียนคุณครูที่เคารพและสวัสดิ์ผู้ฟัง ทุกท่าน)

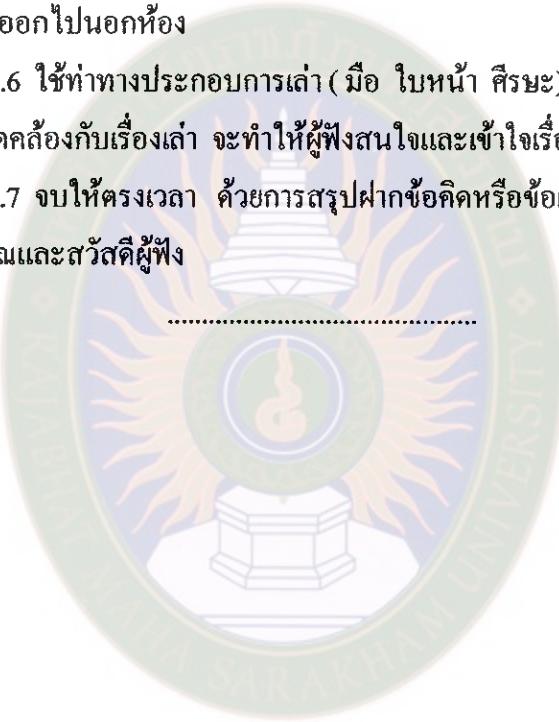
**2.3 เริ่มกรีนนำเรื่อง เป็นการเรียกร้องความสนใจผู้ฟัง และคำนินเรื่องไป
ตามลำดับ**

2.4 เสียงและน้ำเสียง เสียงต้องฟังได้ชัดเจน น้ำเสียงจะดัง - ด้อย - หนัก - เปา
ให้เป็นไปตามเนื้อเรื่อง ใช้น้ำเสียงในการเล่าเหมือนกับการพูดคุยสนทนา กัน อย่างเป็นแบบ
ท่องจำหรือแบบอ่านหนังสือ จะทำให้ผู้ฟังเกิดความเบื่อหน่าย

2.5 ขณะที่เล่า สายตาต้องจับอยู่ที่ผู้ฟังทุกคน ถ้าผู้ฟังมีนัย ให้สบตา กับ
ทุกๆ คน (สบตาที่ละคน) อย่างเป็นธรรมชาติ ห้ามมองในจุดใดจุดหนึ่ง หรือมองเพียงท้อง
พื้นห้อง หรือมองออกไปนอกห้อง

2.6 ใช้ท่าทางประกอบการเล่า (มือ ใบหน้า ศีรษะ) อย่างเป็นธรรมชาติ ให้
สื่อความหมายสอดคล้องกับเรื่องเล่า จะทำให้ผู้ฟังสนใจและเข้าใจเรื่องที่เล่าได้ดีขึ้น

2.7 จบให้ตรงเวลา ด้วยการสรุปฝากรขอคิดหรือข้อเสนอแนะแก่ผู้ฟังเสมอ
พร้อมกล่าวขอบคุณและสวัสดิ์ผู้ฟัง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ตัวอย่างการเข้าประชุมการอภิปราย

สวัสดีค่ะท่านผู้ฟัง ฉันยังจำวันนั้นได้ เมื่อจะผ่านมาเนื่องนานแล้วก็ตาม วันที่ฉันรู้สึกว่า ในโลกแห่งความฝันและวันที่เป็นจริง เรื่องราวทุกสิ่งต่างกันมากมาก ความทรงจำจากวันนั้นยังคงแฝงซัดอยู่ในหัวใจของฉันเสมอและตลอดไป

วันนั้นฉันต้องคืนแต่เช้าเพื่อเตรียมทางจากบ้านมาที่โรงเรียน เพื่อเพียงจะถูกต้อนให้เข้าແدو ขับน้ำคอดูๆ ก แต่งหน้าให้เลอะเทอะ เอาป้ายข้อความคลอกๆ นาแขวนคอ ลอดชี้มีดีๆ ๆ เพื่อต้องการให้คลานเป็นหลัก “ฉันคิดพิคหรือเปล่า” ที่มารับน้องใหม่ในครั้งนี้ เด็กเรียนอย่างฉันไม่เคยเห็นด้วยเลย โดยเฉพาะยิ่งเป็นการรับน้องซึ่งฉันเห็นว่ามันช่างไม่มีประโยชน์อะไรเอาเสียเลย นอกจากความเบื่อหน่ายจนอาจถึงความโกรธแค้น ระหว่างรุ่นพี่รุ่นน้องได้อีกด้วย ฉันผ่านจุดรับน้องแต่ละจุดอย่างซังกะตาย ทำทุกอย่างที่เขาให้ทำด้วยใจที่ขัดแย้งว่า เชื้อ ! ไร้สาระ กว่าทุกชั้นจะจัดการรับน้องในช่วงกลางวันเดรี พระอาทิตย์ก็เริ่มหบลงแสง พากเรามีเวลาเพียงชั่วโมงเศษ เพื่อจัดการกับร่องรอยต่างๆ ที่ผ่านมาตลอดวันเวลาทุ่มตรงพากเราไปพร้อมกันที่สนาม ที่นั่นมีบุฟเฟ็ตเล็กๆ ยังไม่มีอะไรดีขึ้นเรื่องความรู้สึกของฉันที่มีต่อรุ่นพี่

รุ่นพี่นี้การแสดงมาให้สนุกสนานร่วมกัน รวมถึงเกนต่างๆ จนเวลาผ่านไปประมาณสี่ทุ่น เราต่างก็แยกย้ายกันเข้านอน ด้วยความเหนื่อยเมื่อยหล้าที่สะสมตลอดทั้งวัน

มาตกลงใจตื่นอีกทีเมื่อรู้สึกว่ามีผ้าขนหนูมาผูกตา มีเสียงอ่อนโยนกระซิบว่า “พี่มารับไปผูกข้อมือรับของวัย ไม่ต้องตกใจนะจ๊ะ เดี๋ยวพี่จะพาไปเอง” ทุกคนถูกรุ่นพี่จูงมือพาไปที่ไหนสักแห่ง โดยที่ยังไม่รู้ปีกดتاอยู่ เมื่อถึงที่รับของวัยรุ่นพี่บอกให้พากเราซึ่งกันและกันเป็นวงกลม ฉันได้ยินเสียงดังกระหึ่มก็ก้องไปทั่วบริเวณนั้น พร้อมๆ กันกับที่มีมือน้อยๆ ค่อยๆ บรรจงแก้ผ้าปิดตาออก ฉันหันไปมองรอบๆ ตัว นิรุ่นพี่รายล้อมพร้อมแสงเทียน พร่างพราวสว่าง ใส่ไว้ พากเรารุ่นน้องวงค้านในถูกทรายเปิดตาที่ลักษณะครบวง

ถ้าเธอเห็นอืบหนัก

หยุดพักเสียก่อน

ล้มตัวลงนอนแบบตักผืนนี้

จะหนาวจะร้อน จะคอบพัคไว

หลับผืนถึงสิ่งดี

หลีกหนีสิ่งเลว

มาถึงตรงนี้ หลายต่อหลายคนเริ่มน้ำตาคลอ เมื่อฟังเพลงที่กลั่นออกมากจากใจรุนพี มันก็คือเพลงจากปักล้วนๆ ที่ไม่ได้ปูงแต่งด้วยเสียงดนตรีชั้นใดเลย แต่มันช่างไพเราะเหลือเกินในความรู้สึกของฉัน น้ำใสๆ เริ่มรินไหลผ่านร่องแก้มของอีกหลายคน แต่ไม่มีใครสนใจ จะแตะซับน้ำตามันออกไป

เมื่อเพลงจบลง รุนพีบอกให้พากเราหันหน้าออกไปทางรุนพีคนนั่งตรงกัน และแจ้งว่า นี่แหล่ะที่เลี้ยงของเรา การเสียงน้องจะกระทำกันในวันวิสาขบูชา โดยอย่างจะได้น้องในลักษณะไดก์อิชิฐานกันและจับสลากรเลขที่ของน้องไว้

พี่เสียงของฉันน่ารักมาก อ่อนโยน พาฉันไปแนะนำกับรุนพีคนอื่นๆ และรับการผูกเข็มมือ พี่เสียงเป็นคนสุดท้ายที่ผูกเข็มมือให้ฉัน น้ำตาเริ่มไหลออกมานัวรัว

รุนพีกล่าวขอโทษเรื่องราวนิช่วงกลางวันที่ผ่านมา มีเหตุผลว่า ในชีวิตจริงๆ อุปสรรคที่เราพบเจอนั้นมีมากนากว่า แต่ฉันจะอยู่ในรูปเหมือนการรับน้องในวันนี้ แต่มีอีกมากเหลือเกินที่แห่งอยู่ในเส้นทางชีวิต การแก้ปัญหาและความอุตสาหะ เป็นสิ่งที่รุนพีต้องการที่จะสอนพากเรา

ก่อนที่จะได้กลับไปนอนอีก ฉันได้ยินเสียงอ่อนโยนของพี่เสียง " ฝันดีนะกะ " คืนนี้ ฉันฝันดีตลอดคืน และไม่นึกเสียเวลาอีกเลย เพราะการรับน้องมันได้ให้อะไร เราหากษากว่า แต่สติดีค่ะ

(ปรับจาก เมตต์, "วันรับน้องใหม่" แพรวสุคสัปดาห์ ปีที่ 15, หน้า 122 ยังคงหนังสือภาษา กับการสื่อสาร ภาคภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์มหาวิทยาลัยศิลปากร 2540:136-137)

การเล่าเรื่องที่อ่าน

การอ่านเป็นการแสดงให้ความรู้และประสบการณ์อย่างตัวเรื่องนั้น แล้วในชีวิตประจำวันของเรานั้นเป็นจุดบันนี่เรื่องให้อ่านอยู่มากมาย ยกตัวอย่างเช่น ฉันนี้การเล่าเรื่องที่อ่านให้คนอื่นฟัง จึงเป็นสิ่งที่มีประโยชน์ต่อชีวิตคนไทยในปัจจุบัน

การเตรียมเนื้อเรื่อง

1. บอกความสำคัญหรือจุดมุ่งหมายในการเล่าเป็นการนำเสนอเรื่อง
 2. บอกที่มาของหนังสือ ได้แก่ ชื่อ ผู้แต่ง ประเภทของหนังสือ (สารคดี บทความนวนิยาย ตำรา บทละคร เกร็ดความรู้ ข้าม ฯลฯ)
 3. เล่าเรื่องย่อของหนังสือพอสังเขป (เลือกเฉพาะจุดที่น่าสนใจ หรือน่าประทับใจ)
 4. ขบวนเวลาที่กำหนด พร้อมสรุปทิ้งท้ายเพื่อฝึกซ้อมคิดแก้ผิด
- วิธีเล่าเรื่องที่อ่าน ใช้วิธีการเดียวกันกับวิธีเล่าเรื่องประสบการณ์

ในกิจกรรมเรื่องการพูดเล่าเรื่อง

คำชี้แจง

ตอนที่ 1 ให้นักเรียนทำเครื่องหมาย / หน้าข้อความที่ถูกและทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่ผิด

- 1. การพูดเล่าเรื่องนั้นอาจจำเป็นต้องเตรียมตัวล่วงหน้า รวมทั้งหาหลักฐานข้อเท็จจริงมาประกอบการเล่าทุกครั้ง
 - 2. ประสบการณ์ที่จะถ่ายทอดให้ผู้อื่นฟังนั้น ควรเป็นประสบการณ์ตรงที่เกิดกับผู้เล่าเอง ไม่ควรไปคัดลอกความรู้จากที่อื่นมาพูด
 - 3. นิทานเรื่องที่เล่าสืบต่อกันมา ไม่มีหลักฐานผู้เล่าจึงควรหาข้อมูลให้แน่ชัดก่อนนำมาเล่า
 - 4. การใช้ถ้อยคำให้เหมาะสมกับระดับของผู้ฟังจะช่วยให้การพูดนั้นบรรลุจุดประสงค์ได้ยิ่งขึ้น

.....5. ความจำอันแม่นยำ นับเป็นส่วนสำคัญในการเล่าเรื่อง
.....6. กลวิธีในการเล่าเรื่อง ถือเป็นพิรสวารค์ส่วนตัวของผู้เล่า ลอกเดียนแบบกันไม่ได้
ตอนที่ 2 ให้ผู้เรียนบอกขั้นตอนในการพูดเล่าเรื่องมาให้ละเอียด

ตอนที่ 3 ให้ผู้เรียนแต่ละหมู่บ้านเตรียมพุดเล่าเรื่องเกี่ยวกับประเพณีวัฒนธรรมที่แต่ละหมู่บ้านได้คัดเลือกไว้

กลุ่มบ้าน.....

ในกิจกรรมเรื่องวัฒนธรรมและประเพณีท่องถิน ประกอบแผนการเรียนรุ่นที่ 4 เรื่องสรรสรักษางานเขียน

คำที่ Greg : ให้นักเรียนแต่ละหมู่บ้าน ร่วมกันอภิปรายและตอบคำถามต่อไปนี้

1. ในหนึ่งปีนักเรียนมีโทรศัพท์และวัฒนธรรมอะไรบ้าง

2. มีประเพณีโคลบังที่สืบทอดมาถึงปัจจุบัน

3. ให้นักเรียนช่วยกันวิเคราะห์ถึงประเพณีและวัฒนธรรมในหมู่บ้านของตนเองที่ไม่ได้สานต่อ
มาจนถึงปัจจุบันนั่นว่าเกิดจากสังเกตอะไร และในฐานะที่ผู้เรียนเป็นชาวชนมีแนวคิดอย่างไรต่อ¹
ประเพณีดังกล่าว เกิดผลดีและผลเสียอย่างไร (หมู่บ้านละ 1 ประเพณี)

ชื่อประเพณี / วัฒนธรรม.....

stan he tu t' i m' i k' i stan t' o n e' o ng ma ka

แนวคิดในการแก้ปัญหา

ผลคี่

ผลเสีย

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJADHAI MAHASARAKHAM UNIVERSITY

4. ให้นักเรียนบอกรู้เรื่องการปฏิบัติตนตามประเพณีและวัฒนธรรม

แผนการเรียนรู้ที่ ๕ หน่วยการเรียนรู้เรื่องปราสาทเปื้อนน้อย
ช่วงชั้นที่ ๓ ปีที่ ๑ จำนวน ๕ ชั่วโมง

แผนฯที่/ เนื้อหา	สาระภาษาไทย	สาระสังคมฯ	สาระวิทยา ศาสตร์	สาระศิลปะ
ปราสาท เปื้อนน้อย	สาระที่ ๑ การอ่าน -ประวัติปราสาท เปื้อนน้อย สาระที่ ๒ การเขียน -การเขียนบันทึก การสรุปใจความ สาระที่ ๓ การฟัง การ คุยและการพูด -ฟังการบรรยาย -การเข้าชม -การสนทนາ -การนำเสนอคำวาย การพูด	สาระที่ ๒ หน้าที่ พลเมือง วัฒน ธรรม และการ ดำเนินชีวิตใน สังคม - โบราณสถาน โบราณวัตถุ -การปฏิบัติดนใน การคุยและสารารณ ประโภชน์ สาระที่ ๕ ภูมิศาสตร์ -สถานที่ท่องเที่ยว	สาระที่ ๔ -การอนุรักษ์ ตั้งแวดล้อม	สาระที่ ๑ ทศน ศิลป -วัฒนาพ ปราสาทเปื้อย น้อย

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แผนการเรียนรู้ที่ 5

Theme : สถานที่สำคัญ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
วันที่ 18 มกราคม 2549

เรื่อง ปราสาทเมืองน้อย^จ
จำนวน 5 ชั่วโมง
ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

สอนโดย นางสาวสิรินาฏ กาลโกลัน สารภาษาไทย

นางสาวบัวหวาน สร้างนก สารวิทยาศาสตร์

นายพฤหัส เสน่ห์ไวย สารศิลปะ

นายพนม ขอนจันทร์ สารสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

สาระสำคัญ

การศึกษาเรียนรู้ภูมิหลังความเป็นมาของท้องถิ่นของคนเอง นับเป็นความภาคภูมิใจ อย่างหนึ่ง ซึ่งปราสาทเมืองน้อย เป็นโบราณสถานที่เก่าแก่เคลื่อนที่ไม่ได้ ซึ่งบรรพบุรุษได้สร้างไว้ มีอายุมากกว่า 1,000 ปี และเป็นโบราณสถานที่ชาวอีสานเชื่อถือเมืองน้อยและเชื่อในกลิ่นเดียงแครพสักการะ ชนรุ่นหลังควรห่วงกันอนุรักษ์และรักษาการปฏิบัติดนในการดูแลรักษา โบราณสถานและสืบสานความภาคภูมิใจ

การเรียนรู้ภาษาที่ถูกต้อง นำไปใช้สื่อสารให้เข้มแข็งกับสถานที่ท่องเที่ยวปราสาท เมืองน้อย เพื่อคุณค่าของท้องถิ่น สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวันและอนุรักษ์ไว้ด้วยความภาคภูมิใจ

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. บอกความสำคัญของปราสาทเมืองน้อยได้
2. ปฏิบัติดนเป็นสามาชิกที่ดีของสังคมและการอนุรักษ์สืบสานมรดกของท้องถิ่น
3. รับสารและจับประเด็นสำคัญจากการฟังและการคุยกันได้
4. มีนารยาทในการฟัง การดูและการพูด
5. พูดบรรยายถึงความรู้สึกชื่นชมและประทับใจและเชิญชวนอนุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวได้
6. รู้และเข้าใจความเป็นมาของโบราณสถานปราสาทเมืองน้อย
7. อภิปรายถึงการอนุรักษ์สืบสานมรดกของท้องถิ่นได้
8. พูดนำเสนอและคาดคะพำปราสาทเมืองน้อย

สาระการเรียนรู้

สาระภาษาไทย

- ประวัติโบราณสถาน (ปราสาทเมืองโบราณ)
- การเขียนบันทึก
- การฟังบรรยาย
- การสนทนากลุ่ม
- การพูดนำเสนอ

สาระสังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

- การปฏิบัติดนในการคุ้มครองสถาปัตยกรรมประวัติศาสตร์
- โบราณสถานโบราณวัตถุ
- สถานที่ท่องเที่ยว

สาระศิลปะ

- การวาดภาพ

สาระวิทยาศาสตร์

- การอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม

กิจกรรมการเรียนรู้

ศึกษาในห้องเรียน

1. ครูสอนทนาเกี่ยวกับความสำคัญของท้องถิ่นในอำเภอเมืองน้อย ว่ามีอะไรบ้าง แต่ละแห่งมีความสำคัญอย่างไรและมีที่มาที่ไปอย่างไร และศึกษาการเรียนรู้เรื่องอะไร และแจ้งชุดประสงค์การเรียนรู้
2. นักเรียนศึกษาประวัติปราสาทเมืองน้อยจากใบความรู้ ครุอธิบายประกอบ
3. ครูสอนทนาเกี่ยวนักเรียนในเรื่องการเดินทางไปยังปราสาทเมืองน้อยในเรื่องต่อไปนี้
 - การปฏิบัติดนในการเดินทาง
 - การใช้เวลาในการศึกษาแหล่งเรียนรู้
 - การปฏิบัติดนและมารยาทในการรับฟังคำบรรยายจากวิทยากร
 - การปฏิบัติดนในการชมปราสาทเมืองน้อย
 - การทำกิจกรรมตามใบงาน
4. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 9 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อเข้าชมปราสาทเมืองน้อย และส่งตัวแทนกลุ่มมารับเอกสารที่ต้องทำในใบกิจกรรม (แบบบันทึกการประชุม, แบบสอบถาม)

ถ้ามีความคิดเห็น และ ใบกิจกรรมบูรณาการเรื่องปราสาทเปือยน้อยและกระดายสาเพื่อว่าด้วย
ปราสาทเปือยน้อยโดยการประมวลความรู้ที่ได้เป็นภาพพร้อมสีเทียน)

ศึกษาออกสถานที่

5. นักเรียนและครูร่วมเดินทางไปปัจจัยแหล่งเรียนรู้ปราสาทเปือยน้อย
6. ครูแนะนำวิทยากรท่องถิ่น
7. วิทยากรท่องถิ่นแนะนำตัวเองในเรื่องประวัติ / การทำงานพ่อสังเขป
8. วิทยากรเล่าประวัติปราสาทเปือยน้อย
 - ความเป็นมา ความเป็นอยู่ของชุมชน
 - นำนักเรียนไปศึกษา สภาพ ที่ตั้งของปราสาทเปือยน้อย
10. นักเรียนฟังคำบรรยายและดูบันทึก สรุปให้ความสำคัญ
11. วิทยากรเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถามข้อสงสัย
12. หลังจากชมปราสาทเปือยน้อยแล้วให้นักเรียนดูบันทึกข้อมูลจากแหล่งข้อมูลใน
ใบกิจกรรม
13. นักเรียน ครู วิทยากรร่วมกันแสดงความคิดเห็นและช่วยกันสรุปหลังจากเสร็จ
กิจกรรมการชมปราสาทเปือยน้อย
14. นักเรียนแต่ละกลุ่มแยกข่ายกันไปทำกิจกรรมตามใบงาน
15. นักเรียนแต่ละกลุ่มนำเสนอผลงานที่ได้โดยนำเสนอภาพที่สรุปองค์ความรู้ที่ได้
โดยมีตัวแทนกลุ่มอุปกรณานำเสนอเสนอสมاشิกในกลุ่มช่วยกันตอบคำถาม
16. นักเรียนและครูร่วมกันสรุปความรู้ที่ได้จากการเรียนเรื่องปราสาทเปือยน้อย

สื้อ / แหล่งเรียนรู้

1. ปราสาทเปือยน้อย
2. วิทยากร
3. ในความรู้
4. ในกิจกรรม
5. แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงาน
6. แบบประเมินการทำงาน
7. กระดายสา
8. สีเทียน
9. แบบประเมินการพูด

การวัดและประเมินผล

1. ตั้งเกตการทำงาน

2. ตรวจงาน

กิจกรรมเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษาผู้ที่ได้รับมอบหมาย

บันทึกหลังสอนการใช้แผนการเรียนรู้แบบบูรณาการ

ผลการสอน

ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
Rajabhat Mahasarakham University
ลงชื่อ.....
ครูผู้สอน
()

ในความรู้เรื่องปราสาทเปื้อยน้อย

ประกอบแผนการเรียนรุ่งที่ 5

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1

เรื่องปราสาทเป้อยน้อย

ปราสาทปีอิยน้อย

ปราสาทເປື້ອຍນ້ອຍ ເປັນເຫຼວສຄານສັກຄືສີທີ່ຂອງເບນຣ ສ້າງຂຶ້ນມື່ອຮວາ 1,000 ປີກ່ອນ
ຕັ້ງອູ້ທີ່ນໍານ້ານຫວ່າວ ຕຳບລເປື້ອຍນ້ອຍ ຈັງຫວັດຂອນແກ່ນ ແມ່ຈະອູ້ຫ່າງໄກດຈາກສູນຢ່າພາໃຈກາ
ເບນຣ ໂປຣານນາກ ແຕ່ກີ່ຍັງຄອງເອກລັກໝົດແລະລັກໝົດທາງສຄາປັຕຍກຣມຕົ້ນແບບໄວ້ຍ່າງຄຽນດ້ວນ
ທັງແສຄງໃຫ້ເຫັນວ່າການບາຍອີເທີພລ ນິໄຕໃຈກັດອູ້ເພີ່ມບຣິເວນອີສານຕອນດໍາລັງ ແຕ່ແພຣ໌ຂຶ້ນມາເຖິງ
ອີສານຕອນບນບອງໄທຢຸດວິ

วัฒนธรรมเบนร โภราษฎร์มีค่านี้และศรัทธาในการบวงสรวงเทวตา เพพเจ้าในศาสนา
ศินคือย่างเกร็งครั้ด ปราสาทหินจำนวนมากจึงถูกสร้างขึ้นเพื่อถวายแด่พระองค์ ด้วยการอุทิศ^๑
แรงกาย แรงใจ และระยะเวลาอันยาวนาน จนสถานที่บางแห่งสร้างไม่เสร็จภายในช่วงอายุคน
หนึ่งๆ

ปราสาทเมืองน้อย คือหนึ่งในการสร้างสรรค์จากพลังศรัทธานั้น ตั้งใจรักอักษรของในรูปที่สลักอยู่บนเสากรอบประตูด้านหน้าของปรางค์ประธาน มีข้ออธิบายว่า มุนีสุรัณณะพระภิกษุไสวคัมปะ และการ เช่นบวงสรวงบูชาแด่องค์มหาเทพ

ลักษณะและตำแหน่งขององค์ประกอบภายในปราสาท ล้วนถูกต้องตามคติความเชื่อเรื่องระบบจักรวาล ปรางค์ประธานเปรียบเสมือนกุฎีพระสูเมรุ สถานที่ประทับของเทพเจ้าตั้งอยู่เป็นศูนย์กลาง ยกพื้นสูงและมีขนาดใหญ่กว่าปรางค์บริเวณด้านข้าง ก่อรอบด้วยศิลาแรง เป็นแนวกำแพง แทนความหมายของสัตตบปริพันธ์บรรพต หรือเทาทั้ง 7 ที่รายล้อมเข้าพระสูเมรุ และมีแม่น้ำไหลหล่อเลี้ยงอยู่ ณ เชิงกุฎี ลื้อด้วยการสร้างสระน้ำรูปตัว U 2 สาระ รอบรอบปราสาทนอกแนวกำแพง คุกคายกรอบเตียนสีเหลี่ยมที่ถูกแยกเป็น 2 ส่วน ด้วยการเว้นช่องว่างสำหรับทางเดินเข้าออกประตูซึ่ม ที่เรียกว่า โโคปุระ ลักษณะเป็นห้องสีเหลี่ยมยื่อนุ่นอยู่กึ่งกลางกำแพงทั้งด้านหน้าและด้านหลังของศิวปราสาท

นอกจากความรู้สึกเชิงบวก มั่นคง ด้วยรูปทรงของปราสาทและวัสดุที่ใช้ในการก่อสร้าง คือ อิฐ หิน กระเบื้อง และศิลปะลงไม้ ภาพสลักอย่างประณีต บรรจงด้วยเรื่องราวของเทพเจ้า ในคัมภีร์ทางศาสนา ยังนับเป็นสิ่งพิเศษ ที่ช่วยเพิ่มน้ำเสียง แล้วทำให้เราทราบถึงคตินิยมทางศาสนาและอุดมสมัย โดยพิจารณาจากเรื่องราวและลวดลายที่ปรากฏบนเครื่องปะกอบ

ปราสาท เช่น ห้บหลัง และหน้ามัน อันแสดงถึงเอกลักษณ์ของศิลปะเขมรที่กำเนิดในช่วง พุทธศตวรรษที่ 16 – 17 แบบปาปวน – นครวัด

เสน่ห์ของปราสาทเมืองน้อย มิใช่ความยิ่งใหญ่อลังการ แต่เป็นความสงบนิ่วธรรมชาติ แบบชนบทรอบตัว ไม่คับคั่ง จơแจ ภารเยี่ยมชนโภราณสถาน บางครั้ง ก็ไม่จำเป็นมาแบบความรู้สึกแน่นสมอง เพียงแค่ได้มายพบเห็น สัมผัส อารยธรรม ความเก่าแก่ที่คุณโภราณ สร้างไว้ก็เป็นความสุขได้ในรูปแบบหนึ่ง แต่หากถูกลิงข้อมูลภูมิหลังก็จะเข้าใจมากกว่าchein ความยึดมั่น และครั้ಥราในศาสตร์ของคนสมัยก่อนนั้นลึกซึ้งและมากมายเพียงใด

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ในกิจกรรมเรื่องปราสาทเปื้อนน้อย
ประกอบแผนการเรียนรู้ที่ 5
เรื่องปราสาทเปื้อนน้อย

กลุ่มที่.....

คำชี้แจง ใบงานจะมีด้วยกันทั้งหมด 2 ตอน ประกอบด้วย
ตอนที่ 1 กิจกรรมการฝึกเป็นนักประวัติศาสตร์

- นักเรียนศึกษา ค้นคว้า ประวัติศาสตร์ของแหล่งโบราณสถาน ปราสาทเปื้อนน้อย
นักเรียนจะเริ่มต้นการศึกษาอย่างไร

ข้อสองส้าย / คำถาม	1.....
	2.....
	3.....
	4.....
	5.....
	6.....

- จากคำ答ที่นักเรียนสองส้าย นักเรียนใช้หลักฐานหรือร่องรอยใดบ้างที่จะนำมาช่วยในการ
หาคำตอบ

ข้อสองส้าย / คำถาม	หลักฐาน
.....
.....
.....
.....
.....
.....

- นักเรียนสามารถบอกอายุของสถานที่ต่าง ๆ ได้อย่างไร
ค้นคว้าจากเอกสารระบุว่ามีอายุ.....ปี
จากหลักฐาน.....
อายุของหลักฐาน.....

4. ให้นักเรียนเขียนสรุปการศึกษาคืนครัว

4.1 ข้อสองสัญ

4.2 หลักฐาน

4.3 อายุ

4.4 การตัดสินความน่าเชื่อถือ

4.5 สรุปจากการศึกษาคืนครัว

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

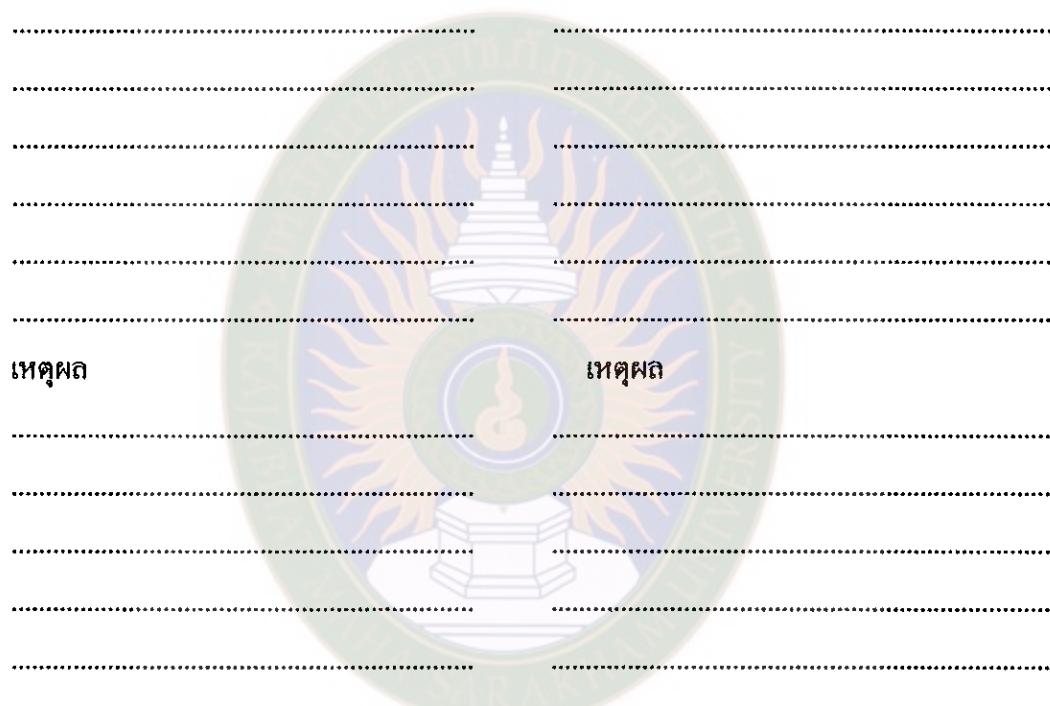
5. นักเรียนเขียนแผนผังที่ตั้งของ โบราณสถานปราสาทเมืองน้อຍ

ตอนที่ 2 เรารักษ์สิ่งแวดล้อม

คำชี้แจง ให้นักเรียนสำรวจสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบปราสาทเมืองน้อย พร้อมทั้งระบุสภาพแวดล้อมของปราสาทเมืองน้อยทั้งที่ประทับใจและไม่ประทับใจ โดยบอกรเหตุผลให้ชัดเจนพร้อมแนวทางแก้ไข

สิ่งแวดล้อมปราสาทเปือยน้อยที่ประทันใจ

สิ่งแวดล้อมปราสาทเปือยน้อยที่ไม่ประทับใจ

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม

**แผนการเรียนรู้ที่ 6 หน่วยการเรียนรู้เรื่องคอกตะแบก
ช่วงชั้นที่ 3 ปีที่ 1 จำนวน 5 ชั่วโมง**

แผนฯที่/ เนื้อหา	สาระภาษาไทย	สาระสังคมฯ	สาระวิทยา ศาสตร์	สาระศิลปะ
ต้นตะแบก	สาระที่ 2 การเขียน -การเขียนบรรยาย เขียนบันทึกข้อมูล รายงาน	สาระที่ 4 ประวัติ ศาสตร์ -ถักยณะทั่วไป ของคอกตะแบก	สาระที่ 1 สิ่งมี ชีวิตกับ กระบวนการ ดำรงชีวิต -ส่วนประกอบ และหน้าที่ของ ส่วนประกอบ ต่าง ๆ ของคอก ตะแบก	สาระที่ 1 หัศน ศิลป์ -ภาคภาคออก ตะแบก

**มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY**

แผนการเรียนรู้ที่ 6

Theme : สถานที่สำคัญ	เรื่อง คอกตะแบก
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1	จำนวน 5 ชั่วโมง
วันที่ 18 มกราคม 2549	ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548
สอนโดย นางสาวสิรินาฏ กาลโกลัน สาระภาษาไทย	
นางสาวบัวหวาน สร้างนอกร สาระวิทยาศาสตร์	
นายพฤหัส เสนไสย สาระศิลปะ	
นายพนน ขอนจันทร์ สาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม	

สาระสำคัญ

อำเภอเปือยน้อย เป็นอำเภอหนึ่งที่อยู่ในจังหวัดขอนแก่น ห่างจากตัวจังหวัดขอนแก่น 77 กิโลเมตร ซึ่งอำเภอเปือยน้อยเป็นอำเภอที่มีสถานที่ท่องเที่ยวและมีดอกไม้ประจำอำเภอคือ คอกตะแบก ซึ่งต้นตะแบกถือว่าเป็นไม้ที่เป็นสิริมงคล ใช้ปลูกเพื่อประดับบ้านเรือนและเป็นไม้เมฆคล ดอกของต้นตะแบกมีสีม่วงอ่อนสวยงามจึงทำให้ต้นตะแบกเป็นที่นิยมปลูกในประเทศไทย

ขุนประสงค์การเรียนรู้

1. เขียนบรรยายความลำดับขั้นตอนได้
2. วิเคราะห์และแสดงความคิดเห็นเนื้อเรื่องที่อ่านอย่างมีเหตุผล
3. บอกประวัติลักษณะของส่วนต่าง ๆ ของคอกตะแบกได้
4. บอกหน้าที่และส่วนประกอบของคอกตะแบกได้
5. บอกถึงลักษณะทั่วไปของคอกตะแบกได้
6. วิเคราะห์คอกตะแบกได้

สารการเรียนรู้

สาระภาษาไทย

-การเขียนบรรยายเขียนบันทึกข้อมูลรายงาน

สาระสังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

-ลักษณะทั่วไปของคอกตะแบก

สาระวิทยาศาสตร์

-ส่วนประกอบและหน้าที่ของส่วนประกอบต่าง ๆ ของคอมพิวเตอร์

สาระศิลปะ

-วัสดุภาพคอกกระเบนก

กิจกรรมการเรียนรู้

1. ครูนำเข้าสู่บทเรียนให้ได้ว่าคำว่า คอมไม่ แล้วให้นักเรียนช่วยกันบอกรหัสของคอมไม่ แล้วถามนักเรียนว่าคอมไม่ประจำอย่างไร คอมไม่แต่ละชนิดมีส่วนประกอบเหมือนกันหรือต่างกันหรือไม่ อย่างไร เพื่อเข้าสู่การทำกิจกรรม

2. นักเรียนแบ่งกลุ่มออกเป็น 9 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน เพื่อศึกษาวิธีการทำกิจกรรมที่ 1 ในเรื่องส่วนประกอบของคอมไม่ในชุดกิจกรรม

3. ให้นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น โดยครูใช้คำถามก่อนการทำกิจกรรมดังนี้

- กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์อะไร
- นักเรียนคิดว่าคอมไม่แต่ละชนิดมีส่วนประกอบเหมือนกันหรือไม่อย่างไร
- ในการศึกษาจะต้องเก็บตัวผู้และเก็บตัวเมีย นักเรียนใช้อุปกรณ์ชนิดใดในการช่วยสังเกต

จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามในชุดกิจกรรม

4. ให้นักเรียนทำการทดลอง สังเกต และนำเสนอหน้าชั้นเรียน (เป็นกลุ่ม)

5. ให้นักเรียนบันทึกผลการทดลอง ในตาราง รูปร่างลักษณะของส่วนประกอบของคอมพิวเตอร์ ในชุดกิจกรรม

6. หลังจากนักเรียนนำเสนอผลการทำกิจกรรมแล้ว ครูและนักเรียนช่วยกันสรุป โดยครูให้นักเรียนสังเกตผลการนำเสนอของแต่ละกลุ่มว่าเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร แล้วครูใช้คำถามหลังทำกิจกรรมดังนี้

- คอมไม่แต่ละชนิดมีส่วนประกอบเหมือนกันหรือแตกต่างกันอย่างไร
- คอมไม่แต่ละชนิดมีส่วนประกอบครบส่วน ชนิดใดมีส่วนประกอบไม่ครบส่วน
- ลองเรณูของคอมไม่แต่ละชนิดเหมือนกันหรือไม่ อย่างไร
- สรุปผลการทดลอง
- ที่บ้านของนักเรียนมีคอมไม้อะไรบ้าง และเป็นคอมชนิดไหน

- ให้นักเรียนอธิบายความหมายของคำต่อไปนี้

- คอกครับส่วน
- คอกไม่ครับส่วน
- คอกสมบูรณ์เพศ
- คอกไม่สมบูรณ์เพศ

จากนั้นให้นักเรียนตอบคำถามในชุดกิจกรรม

7. ครูให้ความรู้เกี่ยวกับคอกไม้เพิ่มเติม เพื่อให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคอกครับส่วน คอกไม่ครับส่วน คอกสมบูรณ์เพศและคอกไม่สมบูรณ์เพศ

8. ให้นักเรียนศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับคอกไม้ในชุดกิจกรรม และครูใช้คำถามเพิ่มเติมดังนี้

- พีชทุกชนิดมีคอกจริงหรือไม่ อย่างไร
- พีชทุกชนิดมีลักษณะตัวอยู่บนคินจริงหรือไม่ อย่างไร
- นักเรียนคิดว่าพีชมีประวัติศาสตร์ต่อสืบมีชีวิตอย่างไรบ้าง
- พีชใช้ส่วนใดในการสังเคราะห์ด้วยแสง

จากนั้นนักเรียนตอบคำถามในชุดกิจกรรม

9. ครูแจกใบความรู้เรื่องลักษณะทั่วไปของต้นตะแบกและใบความรู้เรื่องการเพียงบรรยาย ให้นักเรียนศึกษา ครูอธิบายประกอบ

10. ให้นักเรียนทำงานเป็นรายบุคคลโดยให้วาดภาพคอกตะแบกให้ครบส่วนพร้อมกับระบายน้ำให้สวยงาม และให้เขียนคำบรรยายใต้ภาพส่งครู สื่อ / แหล่งเรียนรู้

1. ต้นตะแบกและต้นไม้ชนิดต่างๆ / คอกไม้ชนิดต่างๆ
2. เอกสารประกอบการเรียน
3. ในความรู้ ใบกิจกรรม
4. เว็บไซต์ที่น่าสนใจ

- www/google.com.
- [www /chaiyo.com](http://www/chaiyo.com).
- [www /sanook.com](http://www/sanook.com).
- [www /thaimail.com](http://www/thaimail.com).

การวัดและประเมินผล

1. ตรวจใบงาน,ผลงาน
2. ประเมินจากการพูด
3. ตอบคำถาม,ชักถาม
4. การมีส่วนร่วมในกิจกรรม
5. ความสนใจ / ความกระตือรือร้น
6. การทำงานกลุ่ม / รายบุคคล

กิจกรรมเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะของหัวหน้าสถานศึกษา/ผู้ที่ได้รับมอบหมาย

**บันทึกหลังสอนการใช้แผนการเรียนรูปแบบบูรณาการ
ผลการสอน**

ปัญหา/อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

ลงชื่อ.....ครุผู้สอน

()

ใบความรู้เรื่องต้นตะแบก

ประกอบแผนการเรียนรู้ที่ 6

ขั้นมัชยมศึกษาปีที่ 1

เรื่องต้นตะแบก

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

ลักษณะทั่วไป

ตะแบกเป็นพรมไนซ์ทันขนาดกลางและใหญ่ ลำต้นสูงประมาณ 10 – 25 เมตร โคนต้นเป็นพุเป็นเหลี่ยมมีกา เปลือกมีสีเทาปนน้ำตาลอ่อน ผิวเปลือกค่อนข้างเรียบมีรอยรุกรานเป็นหลุมตื้น ๆ เกิดสะสมเป็นแผ่นบาง ๆ มีเปลือก ใบเดียวออกตามกิ่งก้าน ปลายยอดกัดกழบในมนของนาน เมื่อในหน้า ผิวเกลี้ยงเรียบเป็นมัน ขนาดใบกว้างประมาณ 8 – 10 เซนติเมตร ยาวประมาณ 10 – 14 เซนติเมตร ออกรอดอกเป็นช่อยาว ลักษณะดอกมีกลีบรองดอกเป็นรูปถ้วยเชื่อมติดกับดอก มีกลีบดอกประมาณ 5-7 กลีบ ริมขอบกลีบจะย่นบาง ดอกมีสีม่วงอ่อนขนาดผลยาวประมาณ 2-3 เซนติเมตร ผลเมื่อแก่จะแตกเป็นเสี้ยว 6 เสี้ยว ภายในผลมีเมล็ดเดียว ๆ การเป็นมงคล

คนไทยโบราณเชื่อว่า บ้านใดปลูกต้นตะแบกไว้ประจำบ้านจะทำให้มีฐานะสูงขึ้น และมีความมั่นคง แข็งแรง เพราะแบก คือ การแบกไว้ไม่ให้ตก สามารถยกขึ้นไว้ให้สูงไม่ให้ตก ต่ำ ดังนั้นจึงมีแรงมาก บางคนเรียกต้นตะแบกกว่าเศลา หมายถึงความแข็งแรง แรงแข็งแกร่ง เหมือนกับหิน นอกจากนี้ ยังมีคนโบราณเรียกต้นตะแบกกว่าตันอินทนิต ซึ่งมีความหมายว่า พระอาทิตย์ ผู้เป็นใหญ่ในสวรรค์ ซึ่งมีอิทธิฤทธิ์มากซึ่งช่วยคุ้มครองปวงชนทั่วโลก ดังนั้น ต้นตะแบกจึงเป็น ไม้มงคลนาน

ต้นแห่งที่ปลูกและผู้ปลูก

เพื่อเป็นสิริมงคลแก่บ้านและผู้อาศัย ควรปลูกต้นตะแบกไว้ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ผู้ปลูกควรปลูกในวันเสาร์ เพราะโบราณเชื่อว่าการปลูกไม่เพื่อเอาคุณทัวไปให้ปลูกในวันเสาร์ถ้าจะให้เป็นมงคลยิ่งขึ้นผู้ปลูกควรเป็นผู้ใหญ่ที่ควรพนับถือและเป็นผู้ที่ประกอบคุณงามความดีก็เป็นสิริมงคลยิ่งนัก

ในความรู้เรื่องการเขียนบรรยาย

ประกอบแผนการเรียนรู้ที่ 6

ขั้นมัชยนศึกษาปีที่ 1

เรื่องต้นแบบแบก

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2548

หลักการเขียน

ในการฝึกการเขียน เราต้องเข้าใจหลักการเขียนอันจะทำให้สามารถเขียนได้ดี และสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนี้

1. เลือกใช้คำที่สื่อความหมายได้แจ่มแจ้ง ชัดเจน ใช้ด้วยคำภาษาทั่วไป เหมาะสมกับระดับของผู้อ่าน และรูปแบบการเรียน
2. เขียนตัวอักษรให้ชัดเจน อ่านง่าย ขนาดตัวอักษรเหมาะสม ไม่เล็กหรือใหญ่เกินไป
3. อักษรหรือถูกต้อง ได้แก่ การสะกดคำ การวางแผนเครื่องหมายวรรคตอน สรรงวรรณยุกต์ได้ถูกต้องแน่น
4. ประโยคที่ใช้ต้องมีความกระชับ ชัดเจน ไม่คลุมเครือหรือเย็บเย้อ วงศ์
5. เว้นวรรคตอนได้ถูกต้อง เหมาะสม
6. เมื่อต้องนำเสนอข้อมูลหรือข้อความใหม่ ย่อหน้าใหม่ ให้สัมพันธ์กับย่อหน้าที่มานำก่อน

นารายาณในการเขียน

1. เขียนเฉพาะเรื่องที่ผู้เขียนถนัดและรู้จริง หรือเขียนเฉพาะเรื่องที่ค้นคว้าข้อมูลได้ครบถ้วน และถูกต้องแล้วเท่านั้น

2. เขียนเรื่องที่เป็นประโยชน์ นำความรู้ ให้ความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ทั้งบันเทิงคดี และสารคดี

3. ไม่เขียนเพื่อนุ่งเนื้นทำลายผู้อื่น หรือเพื่อแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตนและพวกรหอง

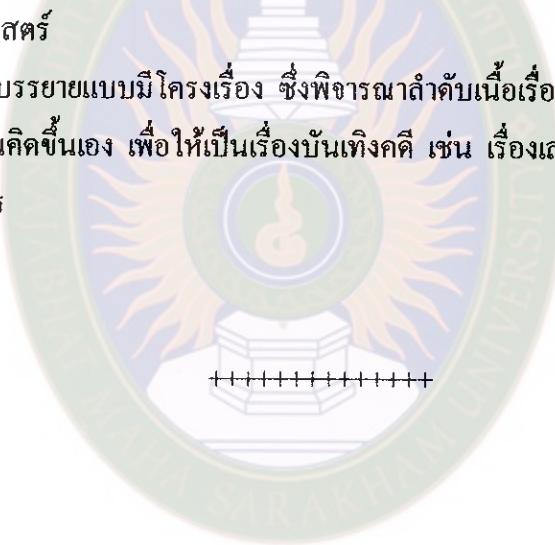
4. ไม่เขียนด้วยอารมณ์หรืออคติที่ปราศจากเหตุผล
5. ควรเขียนอ้างอิงแหล่งที่มาของข้อมูลเสมอเพื่อเป็นการให้เกียรติเจ้าของข้อมูลนั้น ๆ

การเขียนบรรยาย

การเขียนบรรยาย ได้แก่ลักษณะการเรียนเรียงภาษาพูดหรือภาษาเขียนเพื่อเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น การเขียนบรรยาย มี 2 รูปแบบ คือ การเขียนบรรยายธรรมชาติ มีลักษณะเป็นการเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ไปตามลำดับเวลาที่เกิดขึ้น และการเขียนแบบมีโครงเรื่อง ซึ่งไม่จำเป็นต้องเล่าเรื่องหรือเหตุการณ์ตามลำดับเวลา โดยใช้หลักวรรณศิลป์ให้สอดคล้องกับลักษณะของโครงเรื่อง (plot) และประเภทของเนื้อเรื่องตามที่ผู้เขียนกำหนดไว้

การเขียนบรรยายแบบธรรมชาติ ซึ่งคำนึงถึงลำดับเวลาของเนื้อเรื่องเป็นสำคัญ ใช้กับเรื่องหรือเหตุการณ์ที่เป็นจริงตามที่ผู้เขียนรู้เห็นหรือมีประสบการณ์ด้วยตนเอง เช่น บันทึกรายวัน บันทึกการเดินทาง รายงานเหตุการณ์ข่าวในหนังสือพิมพ์ เรื่องเล่า อัศจรรย์ประวัติ ตำนาน ประวัติศาสตร์

การเขียนบรรยายแบบมีโครงเรื่อง ซึ่งพิจารณาลำดับเนื้อเรื่องตามที่ผู้เขียนเห็นสมควรใช้กับเรื่องที่ผู้เขียนคิดขึ้นเอง เพื่อให้เป็นเรื่องบันเทิงคดี เช่น เรื่องเล่า นิทาน นิยาย เรื่องสั้น นวนิยาย บทละคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

กลุ่มที่.....

ในกิจกรรมเรื่องคอกตะแบก

ประกอบแผนการเรียนรู้ที่ 6

เรื่องคอกตะแบก

ส่วนประกอบของคอก

ขุคประสงค์การเรียนรู้

1. บอกส่วนประกอบของคอกและชนิดของคอกไม้ได้
2. อธิบายลักษณะของส่วนประกอบแต่ละส่วนได้
3. บอกชนิดของคอกไม้ได้

วิธีทำ

1. นักเรียนสังเกตคอกตะแบกและคอกไม้ชนิดต่าง ๆ เช่น คอกพูรณะ คอกมะละกอ ตัวผู้ และคอกมะละกอตัวเมีย
2. แกะส่วนประกอบของคอกอกรถีละส่วน
3. เปรียบเทียบส่วนประกอบแต่ละส่วนของคอกไม้
4. ใช้ใบมีดผ่าเกรสรถตัวเมียตามยาว สังเกตรังไบและไข่อ่อน โดยใช้แ้วนขยาย
5. ใช้ปลายเข็มหนุดเจียบกระดองเรณูให้แตกออก สังเกตกระดองเรณูด้วยกล้อง

ชุดทรัพย์

* คำถามก่อนทำกิจกรรม *

1. กิจกรรมนี้มีวัตถุประสงค์อะไร
2. นักเรียนคิดว่าคอกไม้แต่ละชนิดมีส่วนประกอบเหมือนกันหรือไม่ อย่างไร
3. ในการศึกษาละของเกรสรถตัวผู้และเกรสรถตัวเมีย นักเรียนใช้อุปกรณ์ชนิดใดในการสังเกต

ตาราง รูปร่างลักษณะของส่วนประกอบของคอกไม้ชินิดต่าง ๆ

รูปคอกไม้ชินิดต่าง ๆ	รูปร่างลักษณะของส่วนประกอบต่าง ๆ			
	กลีบเดี่ยง	กลีบคอก	เกสรตัวผู้	เกสรตัวเมีย

* คำตามหลังทำกิจกรรม *

1. คอกไม้แต่ละชนิดมีส่วนประกอบเหมือนกันหรือต่างกันอย่างไร
-
6. คอกไม้ชินิดใดมีส่วนประกอบครบส่วน ชนิดใดมีส่วนประกอบไม่ครบส่วน
-
7. ถ้ามองเรียวของคอกไม้แต่ละชนิดเหมือนกันหรือไม่ อย่างไร
-
8. จงสรุปผลการทดลอง
-
9. ที่บ้านของนักเรียนมีคอกอะไรบ้าง และเป็นคอกชนิดใด
-
10. ให้นักเรียนอธิบายความหมายของคำต่อไปนี้ คอกครบส่วน คอกไม่ครบส่วน คอกสมบูรณ์เพศและคอกไม่สมบูรณ์เพศ
-
-
-

ดอกไม้ คือ อวัยวะที่ใช้ในการสืบพันธุ์ ดอกไม้แต่ละชนิดมีสิ่งที่ส่วนมากเพื่อดึงดูดแมลงให้ถ่ายทอดละอองเกสรและผสมเกสร

ดอกไม้มีส่วนประกอบหลักส่วน เซ่น กลีบเลี้ยง กลีบดอก เกสรตัวเมีย เกสรตัวผู้ ดอกไม้โดยทั่วไปมีส่วนประกอบครบถ้วน 4 ส่วน จัดเป็นดอกครบส่วน (complete flower) เช่นดอกตะแบก ดอกพุ่มระหง บางชนิดมีส่วนประกอบไม่ครบถ้วน 4 ส่วน จัดเป็นดอกไม้ไม่ครบส่วน (incomplete flower) เช่นดอกมะลอก

ดอกไม้บางชนิดมีทั้งเกสรตัวผู้และเกสรตัวเมียอยู่ภายในดอกเดียวกัน เรียกว่าดอกสมบูรณ์เพศ (perfect flower) เช่นดอกพุ่มระหง ดอกกุหลาบ ดอกตะแบก บางชนิดมีเฉพาะเกสรตัวผู้ หรือเกสรตัวเมียเพียงอย่างเดียว เรียกว่า กอนนิดนี้ว่า ดอกไม้สมบูรณ์เพศ (imperfect flower) เช่น มะลอก

* คำตามพินเดิน *

1. ส่วนใดของรากที่ทำหน้าที่ดูดน้ำและเกลือแร่

.....
.....
.....

2. พืชทุกชนิดมีคอกกระซิงหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

3. พืชทุกชนิดมีต้นอยู่บนคินจริงหรือไม่ อย่างไร

.....
.....
.....

4. นักเรียนคิดว่าพืชมีประโยชน์ต่อสังคมชีวิตอย่างไรบ้าง

.....
.....
.....

แบบประเมินทักษะการปฏิบัติการทดลอง

เกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงแบบมาตรฐานค่าของพฤติกรรมการปฏิบัติ

การทดลองของนักเรียน

ประกอบแผนการเรียนรุ่นที่..... เรื่อง..... กลุ่มที่.....

ระดับคะแนน

3	หมายถึง	ดีมาก
2	หมายถึง	ดี
1	หมายถึง	พอใช้

ตัวบ่งชี้การปฏิบัติการทดลอง	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. การทดลองตามแผนที่กำหนด			
2. การใช้อุปกรณ์/หรือเครื่องมือ			
3. การบันทึกผลการทดลอง			
4. การจัดการทำข้อมูลและการนำเสนอ			
5. การสรุปผลการทดลอง			
6. การคุ้มครองและก่อประโยชน์ต่อสังคม			

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
(RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY)
ผู้ประเมิน

**เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินตามสภาพธิร์กามตัวบ่งชี้ของพุทธกรรม
การทดลองของนักเรียน**

ตัวบ่งชี้การปฏิบัติการทดลอง	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. การทดลองตามแผนที่กำหนด	ทดลองตามวิธี การและขั้นตอน ที่กำหนดไว้อย่าง ถูกต้อง มีการ ปรับปรุงแก้ไข เป็นระยะ	ทดลองตามวิธี การและขั้นตอน ที่กำหนดไว้ โดย คุณเป็นผู้แนะนำ ในบางส่วน มี การปรับปรุงแก้ ไขบ้าง	ทดลองตามวิธี การและขั้น ตอนที่กำหนด ไว้หรือคำนิน การเข้ามายั่งค่อน ที่กำหนดไว้ ไม่มีการปรับ ปรุงแก้ไข
2. การใช้อุปกรณ์/เครื่องมือ	ใช้อุปกรณ์และ / เครื่องมือในการ ทดลองได้อย่าง คล่องแคล่ว และ ถูกต้องตามหลัก ปฏิบัติ	ใช้อุปกรณ์และ / เครื่องมือในการ ทดลองได้อย่าง ถูกต้องตามหลัก การปฏิบัติ แต่ไม่ คล่องแคล่ว	ใช้อุปกรณ์และ / เครื่องมือใน การทดลองไม่ ถูกต้อง
3. การบันทึกผลการทดลอง	บันทึกผลเป็น ระยะอย่างถูก ต้อง มีระเบียบ และเป็นไปตาม การทดลอง	บันทึกผลเป็น ระยะ ไม่ระบุ หน่วย ไม่เป็น ระเบียบ และเป็น ไปตามการ ทดลอง	บันทึกผลไม่ ครบ ไม่มีการ ระบุหน่วยและ ไม่เป็นไปตาม การทดลอง

ตัวบ่งชี้การปฏิบัติการทดลอง	ระดับคะแนน		
	3	2	1
4. การจัดกระทำข้อมูลและการนำเสนอ	จัดกระทำข้อมูลอย่างเป็นระบบ และนำเสนอด้วยแบบค่าง ๆ อย่างชัดเจนถูกต้อง	จัดกระทำข้อมูลอย่างเป็นระบบ และนำเสนอด้วยแบบค่าง ๆ แต่ยังไม่ถูกต้อง	ไม่มีการจัดกระทำข้อมูล และมีการนำเสนอไม่สื่อความหมาย และไม่ชัดเจน
5. การสรุปผลการทดลอง	สรุปผลการทดลองได้อย่างถูกต้อง กระชับ ชัดเจน และครอบคลุมข้อมูลจากการวิเคราะห์ทั้งหมด	สรุปผลการทดลอง แต่ยังไม่ครอบคลุมข้อมูลจาก การวิเคราะห์ทั้งหมด	สรุปผลการทดลองได้ตามความเห็นโดยไม่ใช้ข้อมูลจาก การทดลอง
6. การคูณและการเก็บอุปกรณ์ และ/เครื่องมือ	คูณอุปกรณ์และ/เครื่องมือในการทดลองและมีการทำความสะอาด และเก็บอย่างถูกต้องตามหลักการ	คูณอุปกรณ์และ/เครื่องมือในการทดลองและมีการทำความสะอาด แต่เก็บไม่ถูกต้อง	ไม่คูณอุปกรณ์/เครื่องมือในการทดลองและไม่สนใจทำความสะอาด รวมทั้งเก็บไม่ถูกต้อง

เกณฑ์การประเมินตามสภาพจริงแบบมาตรฐานค่าของพุทธกรรม

ทักษะการแสวงหาข้อมูลของนักเรียน

ประกอบแผนการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....กลุ่มที่.....

ระดับคะแนน	3	หมายถึง	ดีมาก
	2	หมายถึง	ดี
	1	หมายถึง	พอใช้

ตัวบ่งชี้ทักษะการแสวงหาข้อมูลของนักเรียน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. การวางแผนค้นคว้าแหล่งข้อมูล			
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล			
3. การจัดกระทำข้อมูล			
4. การนำเสนอข้อมูล			
5. การสรุปผล			
6. การเขียนรายงาน			

()

ผู้ประเมิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

**เกณฑ์การให้คะแนนการประเมินตามลักษณะร่วมตัวบ่งชี้ของพุทธกรรม
ทักษะการแสวงหาข้อมูลนักเรียน**

ตัวบ่งชี้ทักษะการแสวงหา ข้อมูลของนักเรียน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. การวางแผนค้นคว้า แหล่งข้อมูล	มีการวางแผนที่จะค้น คว้าแหล่งข้อมูลจาก แหล่งการเรียนรู้ หลากหลายเชือดีอีกด้วย	มีการวางแผนที่จะ ค้นคว้าแหล่งข้อมูล จากแหล่งการ เรียนรู้ด้วยหลากหลาย วิธี	มีการวางแผนที่ค้น คว้าแหล่งข้อมูล เพียงแหล่งเดียว และได้ข้อมูลที่ตรง ตามจุดประสงค์
2. การเก็บรวบรวมข้อมูล	มีการเก็บรวบรวมข้อมูล ตามแผนที่กำหนด ทุกประการ	มีการคัดเลือกและ/ ประเมินข้อมูล	มีการบันทึกผล เป็นระยะ
3. การจัดทำข้อมูล	มีการจัดการกระทำ ข้อมูลอย่างเป็นระบบ แยกแบบข้อมูลและจัด กลุ่มของข้อมูลอย่าง ถูกต้อง ชัดเจน	มีการจัดเรียงลำดับ ข้อมูลถูกต้อง	ไม่มีการจัดกระทำ ข้อมูล
4. การนำเสนอข้อมูล	นำข้อมูลมาจัดกระทำ เสนอข้อมูลแบบนำ เสนอต่างๆ ได้ถูก ต้อง กระตือรือ ชัดเจน และสื่อความ หมาย	นำข้อมูลมาจัด กระทำนำเสนอข้อมูล ต่างๆ แต่ยังไม่ถูก ต้อง	นำข้อมูลมาจัด กระทำนำเสนอข้อมูล ที่ไม่สื่อความ หมายไม่ถูกต้อง และไม่ชัดเจน

ตัวบ่งชี้ทักษะการแสวงหา ข้อมูลของนักเรียน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
5. การสรุปผล	สรุปผลได้อย่างถูก ต้อง กระชับและชัด เจน มีเหตุผลที่อ้างอิง จากการสืบค้น	สรุปผลได้กระชับ กะทัดรัด แต่ไม่ชัด เจน	สรุปผลโดยไม่ได้ ใช้ข้อมูลและไม่ ถูกต้อง
6. การเขียนรายงาน	เขียนรายละเอียดตรง ตามจุดประสงค์ ถูก ต้อง และชัดเจน	เขียนรายงานโดย ใช้ภาษาถูกต้อง	เขียนรายงานโดย สื่อความหมายได้

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

แบบประเมินการเขียนบรรยาย
ประกอบแผนการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....

เลขที่	ชื่อ - ชื่อสกุล	รายการประเมิน														รวม	
		การ สะกดคำ			การเลือก ใช้คำ			โครงสร้าง ไวยากรณ์			เครื่องหมาย วรรณคดน			เนื้อหา			15
					3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	15

เกณฑ์การประเมิน

13 - 15 คะแนน	หมายถึง	ดีมาก
10 - 12 คะแนน	หมายถึง	ดี
7 - 9 คะแนน	หมายถึง	พอใช้
1 - 6 คะแนน	หมายถึง	ปรับปรุง

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เกณฑ์การให้คะแนนการเขียนบรรยาย

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
1. การสะกดคำ	สะกดคำถูกต้องทุกคำ	สะกดคำผิดไม่เกิน 10 คำ	สะกดคำผิดตั้งแต่ 10 คำขึ้นไป
2. การเลือกคำ	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหาบางคำ	ใช้คำศัพท์สื่อความหมายไม่ตรงกับเนื้อหาหลายคำ
3. โครงสร้าง ไวยากรณ์	เขียนประ โยคถูกต้อง ตามหลักไวยากรณ์ ทุกประ โยค	เขียนประ โยคไม่ถูกต้องตามหลัก ไวยากรณ์เด็กน้อย	เขียนประ โยคผิด หลักไวยากรณ์
4. เครื่องหมาย วรรคตอน	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนผิดบางแห่ง	ไม่มีเครื่องหมาย วรรคตอนผิดมาก
5. เนื้อหา	เขียนอธิบายเนื้อหา ได้เข้าใจชัดเจน	เขียนอธิบายเนื้อหา พ้อเข้าใจ	เขียนอธิบายเนื้อหา ไม่ชัดเจน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY

เกณฑ์การให้คะแนนการทำงานกู้น

ประเด็นการประเมิน	ระดับคะแนน		
	3	2	1
ความรับผิดชอบในการทำงาน	ทำงานที่ได้รับมอบหมายอย่างเต็มความสามารถและพยายามแก้ปัญหาด้วยตนเองทุกครั้งผลงานมีคุณภาพ	ทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นบางครั้งไม่แก้ปัญหาด้วยตัวเอง แต่คุณภาพงานค่อนข้างดี	ไม่รับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายงานเสริ่งล่าช้า ผลงานพอใช้
ความร่วมมือในการทำงาน	ร่วมมือในการทำงานกับสมาชิกในกู้นอย่างเต็มใจทุกครั้ง	ให้ความร่วมมือและแสดงความคิดเห็นเป็นบางครั้ง	หลีกเลี่ยงและไม่ร่วมมือไม่แสดงความคิดเห็น
ความตั้งใจในการทำงาน	ทำงานที่ได้รับมอบหมายตามกำหนดเวลา	ต้องคอยควบคุมการทำงานที่ได้รับมอบหมายเป็นบางครั้ง	ต้องควบคุมและชี้แจงการทำงานที่รับมอบหมายบ่อยๆ
กระบวนการทำงาน	มีการวางแผนและปฏิบัติตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบ	มีการวางแผนแต่ปฏิบัติงานไม่เป็นไปตามขั้นตอน	ไม่มีการวางแผนที่ดี การปฏิบัติไม่เป็นระบบ

การประเมินผลรวมมีระดับคุณภาพดังนี้

คะแนน	ระดับคุณภาพ
10-12	ดีมาก
7-9	ดี
4-6	พอใช้
1-3	ปรับปรุง

แบบประเมินการเขียนเรียงความ
ประกอบแผนการเรียนรู้ที่.....เรื่อง.....

เลขที่	ชื่อ-ชื่อสกุล	รายการประเมิน						รวม
		องค์ประกอบ	ความหมาย	ความถูกต้องของข้อความ	การใช้ภาษา	อักษรไทย	ความสะอาด	
		2	4	4	4	4	2	20

()

ผู้ประเมิน

มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
RAJABHAT MAHASARAKHAM UNIVERSITY